

ფიცავ ასე დაიწყე. პირველი გაფიცვა 30 მუშა. წარადგინეს მოთხოვნები, რომლებიც ქარხნის გამგებობამ პირობის დარღვევად იცნო და ეს 30 კაცი დაითხოვა. ყველა დანარჩენმა მუშებმა მხარი დაუჭირეს დახოვნილებს და მათი დარღვევა ითხოვეს, რაზედაც ქარხნის ადმინისტრაციამ გადაჭრით უარი გამოაცხადა. გაფიცვა ყველა ქარხანას მოელა. გაფიცულები პირველად აჩხარხარებდნენ და მხოლოდ შემდეგ კი თავისი მოთხოვნები წარადგინეს, რომელთაც ქვემოდ ჩამოვივლით. მუშათა მოძრაობის მეთაურები არ ჩანან. მუშები ფეიქრობენ, რომ ისინი დატუსაღებულნი არიან, რის გამო კიდევ უფრო მეტი მღელვარება გაფიცულთა შორის. ქარხნის ადმინისტრაციამ დახურა ქარხნები განუსაზღვრელი ვადით და გამოაცხადა, რომ ანგარიშს გაუწერებინებს ყველა მსურველს, მაგრამ არავინ ეპარება, რადგან დატუსაღებას ერთდროინავე მუშების მიერ მოსალაპარაკებლად გავზანზღილი დეტუტები დატუსაღებულ იქნა. გაფიცულებმა იმისი განთავსებაც მოითხოვეს, მაგრამ უშედეგოდ. ქარხნის რიონში გაფიცულნი სავა რატა ქვეითა ჯარია. მუშების მოთხოვნები უშედეგოდ შემდეგია: 1) 8 საათის სამუშაო დღე; 2) დათხოვნილ 30 მუშის და საზოგადო პოლიტიკურ მოძრაობის გამო ყველა დათხოვნილ მუშების დაბრუნება; 3) თვითუფლები კარი 42 საათი დასვენება; 4) ჯანმრთელობისათვის მათე სამუშაოთაგან ქალღმერთისა და ბავშვების მოშორება; 5) მშობიარობის წინ ოთხი კვირით და მშობიარობის შემდეგ ექვსი კვირით მუშობისაგან ქალღმერთის განთავსებულობა უზრუნველ ჰქონდ; 6) მუშების სადგომებზე ზედამხედველობა თვით მუშების არჩეულთა მიერ, რათა ქარხნის ადმინისტრაციის წარმომადგენლები მუშების მიწოდების უზრუნველობას არ უშვებდნენ; 7) ქარხნის გაფიცულების მოშორება ისე, რომ მცირეწლოვანი ეძლეოდნენ თვეში არა ნაკლებ 10 მანეთისა, ქაბუთო—არა ნაკლებ 15 მანეთისა და მოზრდილ მუშებს არა ნაკლებ 25 მანეთისა.

პროვინციის ცხოვრება

დ. ზესტაფონი. ორი კვირა იქნება, რაც ჯათურში დაიჭირეს რაზმები ცხენით. მისმა დაჭერამ ადამიანი, რომ ს. კვადისმი ორი თუ სამი კვირის წინად მომზადდა კრება, რომელსაც დასწრებია 5—6 რაზმი და რამდენიმე კვადითა და და დააწყებიათ რაზმების იარაღის აყვრა და ამით სიფეხში თავის შეურყეპა. ყოველივე ეს გამოაშფავებს კვადს და ქარხნის და კარგა ცემის შემდეგ და დასასხვდა ის კვირე, რომლისთვისაც იარაღი და 500 ბატონის ჩაყარებისათვის კვადისმი. გამოსტეხეს თუ არა დაპირებულნი კვადს და მათზე თავს დაესხნენ ხეკვირების, დაპირებულებს იგი და, რად დაპირება უნდა, კმაყოფილი არ დააყარეს. ხეკვირების განსრუქამ ვერც იარაღი ადამიანის, ვერც ბატონების, ხეკვირები გამოტეხნა, რომ თუ მად იარაღი და ბატონები მომზადდნენ, მაგრამ მკორე დაუსრულებია. ამის შემდეგ მაზრის უფროსმა სიფეხში კვადისმი დაპირებამ 1000 მანეთით. ორი-სამი დღის შემდეგ ს. ტახა-კინში დაპირებულს მკორე რაზმები ჩხვამეს, ბევრი დაპირებულს, მთელი სიფეხში დაპირებულს, მაგრამ ყოველივე ეს მუდრებით სიფეხში დაპირების და სიფეხში მოქმედებისათვის არაფერია. ამ პირთა შინაურ ხარისხს და განათარს თავისთი სიფეხისა და ფეიქრობით, რომ რუსეთის გამოჩენილ ხელბრძინებს შეტევენ დასწრებას. ეს არც განსაკვირვებელია, თუ მსხვერპლობაში

მყოფდები ამ გარემოებას, რომ ხელბრძინა და შარხინადეს აქეთ სხვად განთქმული მასხარად ქვედა.

მეტრე-შავლობა დღეს დასაბამურს და 30 აგრის 11 გავზანზღი ქეთისის სხვა-ტომარში, ჟანდარმების განსაკრებებით, სსმინ ვიქტორ, ვლადიმერ ვადისანი და ახო საყურადობი. ჯგუშნარტი მიხუჩა და ბატონებისა არავინ იცის, მხოლოდ რა-გორც სსმინ ირაკლი. სიფეხში რადის და ს. სასმინის ჩავანებათ ჟანდარმს მიუხედვინა საიღუფლო გამოცხადება, რისთვისაც ჩვენ რადის წინაწინავე გაუწყობა მდებარე. ამ გამოცხადებით სსმინ ვიქტორ, რომელიც, შეიძლება, სუბსტანციის და ახსოვსე წმინდა არც კი იყოს, უმეტესდნენ, ვითამ კვადისმი შეგობაში ფული ორგანიზაციისთვის გადასცეს. ახო საყურადობეს უმეტესდნენ, ვითამ მან მინიმუმად სსმინ-მარხის ბატონებისა და სხვათა დასწრებით ბატონი გამართა ს. სსმინს. ვლ. ვა-დანსე ხომ ჟანდარმს ურდობენ მარტის მ-ბისათვის. სსმინს ხელბრძინა ამ საქმი ანაფერ მუშათა და რაორც ახსოვსე და სუბსტანციის ჟანდარმების დასწრებით და ის ნიარად მაზრის ხანდა ბატონ-მატ-რონი გაუხნდა სახად მყოფნიდი და ნონსიკების დასწრებით. ხელბრძინის ადმინისტრაცია ბ-ნ მანკეტის მეთაურობით თითქო გადაყენებულია, კარდა, რს-ვირკვდაც. მაზრის, რომელიც დეშ-ვლად დასწრებას უწყეს თუჩე ს. ახსოვსე და კამანას. მისინი ასეთის მსჭმედისათვის ახსოვსე—მასხარების თავის დაქვემდებარებას. რაორც სსმინ, მანსეკვაი უკანასკნელმა ახსოვსე გამარჯვება სადათს ძიადან და სიდადობს თავიდან მოცილებს წინადადი თავის მრჩევენი და თანამეშ-ვნი, მაგრამ მან ისე შემაფანტა რაგანის ხაზი, რომ ვეჭვობთ თავი დასწრებს ამ ქსელს, რომელიც ამ თავითვე გაუხნა. უფროსის უთავაზომ და დასწრებთა თავსახუ-ლობამ ხაზი მეტის მეტად შეაწყობა და შიდა არ არის ის დროც, რაც ამქდ-მის-დელი ხაზი თავის გაქვირებას ისე თუ ისე გამოსცავს.

ჩვენს მეთხველებს უთოდა ესთმებთ, რომ ს. კვადისმი გამოაშფავდა, რომ სიფ-მარტ ახსოვსე, სუბსტანციის და ვადებს საყურადობის ბატონის მათ შორის სსმინ ვიქტორის სასწაულებით ფულით აკრებობდა ვითამდამ მოსალოდნელ კვადისმი თავი-დან ასცილებლად. თუმცა მაზრის უფროს-მა ას საქმის შესახებ გამოცხადება მოასწავს მასხარების ხელბრძინა, მაგრამ ხაზმა ადარ და-ფარა და ვეჭვობთ გამოაშფავდა, არც თვით ვეჭვობთ დაჭერას სიფეხში. საფუკეთში ვეჭვობთ ბრძინის განსხვავს, რომ მე ამა და ამ ბრძინა მდენი და ამდენი გადასხვდენა და სხ. სხვათა შორის ვლ. ვადისანი და-დასწრება, რომ სსმინ ნიკო სიდაქტეს სე-ბისკვადამ და სიფეხში ახსოვსე ოცი თე-მანი არ გადასხვდენს, სსმინის რადის არ გამოუშვსო. ეს საქმი დღესაც მასხარების ხელბრძინა, მაგრამ არაფერი მსხვერპლობა არ მუხდია მისთვის. თუმცა მაზრის უფროსის განსაკრებებით სუბსტანციის და ს. ახსო-ვტიკ მაზინე დათხოვნილ იქნენ სსმინის-დან, მაგრამ ეს მხოლოდ ხაზის სსმინე-დავ იყო მინდარი ნაშედეგად-კი ორივე-ნი თავ-თავის ადგილზე დაჩენენ. მათმა მოქ-მედამ თვით მაზრის უფროსის სიფეხში მი-სეკვაი ახრებებს თუმცა მსხე მოქმედებას და ახსოვსე და სუბსტანციის დაჭერებს.

ჭურ ეს წერაზე უფრო დაწერილი შქონდა რაფა გავიკე, რომ სიფეხში ბატონი და ვად-დენ საყურადობი დასაბამურსო.

მთლიანი.

მეორე მენიშენა „კახეთის“ გამგებობას და კომისის (მათი წინადაციის გამო) კარგა ხანია რაც კახეთის საზოგადოებამ გამოილაშქრა მუშების წინააღმდეგ და მკითხველ საზოგადოების თვალში რომ თავი გაემართლებინა, საქმის ნაშედეგ მდგომარეობის ხელი გილაფარა, წარმოების შემფერხებელი და დამბროლობელი მიხეზები და გარემოება განზე გადასწრა და ყველაფრის დინამი-ველი და მიხედნენ ჩვენ, მუშები, გამო-ცეცუნა (ხელე კახლ მეფენიხეთა კრე-ბების ანგარიში—ისარი, № 5). ამა-ზე ჩვენ გავიცით პასუხი (სიფეხში, № 5), რომელშიც ვამტკიცებთ წინ-აღმდეგ მთი მიერ წმინციანულ ყლბ

ბრალდებისა, რომ: 1. „კახეთის“ ზარ-ბლი იყო გამოწვეული ექვსი თვის გან-მავლობაში საყოველთაო პოლიტიკურ გაფიცვის და საზოგადო წარმოების შე-ჩერების მიერ და არა მუშების მიხეზე-ბით; 2. წევრებს ზარბლი კი არა, ფაქ-ტიურად მოგებაც უნახავთ 20,000 მანე-თამდე ქვეყრის პირზე, ღვინის ადგილობ-რივ ზარბის 20% მეტად გასაღებთ; 3. მუშების ოთხ საათს კი არა, როგორც ისინი ამტკიცებდნენ, რვა საათს მუშაობ-დნენ და 4. მუშებს მიერ დანიშნულმა მედიატორებმა სცნეს დამნაშავედ მქედ-ლიშვილი და არა მუშები.

საქმის მომწესრიგებელმა კომისიამ და „კახეთის“ გამგებობამ ამის შემდეგ უშე-დეგოდ წერილები გამოუშვეს „ისარს“ მე-139, 140, 141 ნომრებში, რომლებ-შიაც ერთი სიტყვითაც არ შეგებნენ მას, რა-საც ჩვენ აშკარად და შეურყეველის საბუ-თებით ვუმტკიცებთ. საქმის ნაშედეგი ვითარება და სადაო სავანი ვანჩახ ბუ-რუსნი ვანხევი; ახლა სხვა და სხვა ახალ ბრალდების ძებნას შეუდგნენ და მკორე სბრალმდებლო ოქმი გამოიტანეს ჩვენს წინააღმდეგ, რომ იმით დავითარი ცაბე-ნიათ როგორც მუშებისათვის, ისე ვარ-უმე საზოგადოებისათვის, მაგრამ ნუ ფეიქრობს ასეთი ლათაებით ფონს გა-ვიდეს!

წინადადებას ვადღებთ დაარღვიოს „კა-ხეთის“ გამგებობა ყველა ის ოთხი მუხლო, საბუთებით და ფაქტებით დამტ-კიცებულნი, რომელიც „სიფეხში“ მე-1 ნომრში იყო მოთავსებული.

„ისარს“ მე 139, 140, 141 ნომრებ-ში გამგებობა და მომწესრიგებელ კომი-სის მიერ მოთავსებულ ვებერთელა წე-რლებზე ჩვენ დაწვრილებით პასუხი ვავე-ცით და დავამტკიცეთ მთელი მთი სიყალბე „ისარს“ მე-12 „ისარის“ 142 ნომრ-ში; დავგვრა „ისარის“ რამდენიმე ადგი-ლი მთი მიერ „ისარის“ № 140 მოთავ-სებულ წერილისა, რომელიც პირადად მე შეგებდა.

ამ ნიარად, კომისიამ და გამგებობამ, დანახა, რომ პირდაპირ სავანე ლაპა-რა და სიბრათლის გამოცხადება მთ-თავის ხელსახელები არ იყო, როგორც ვეჭვობთ, ლეგე-ვარს მოედენენ და თა-ვიანთ გრულ წერილში „ბრძოლაზე“ და ბრძოლით მოკრებულ უფლებებს მოხმარებაზე ლეგე-ვარს გვეცხებენ. ჩვენ ვამტკიცებთ—სწერს კომისია—კახეთის—რომ არც ერთი უფლება ბრძოლით არ შეუძენია ჩვენს მუშებს; თხარის-თვე არ მოუმართინათ და ბრძოლზე ლაპარაკი ხომ სასაკლოაო. ჩვენ ჩვენი ნებით და სურვილით მივინიჭეთ ყვე-ლა ის უფლებანი, რაც ხელთ აქვთ დღეს მუშებს“ („ისარი“ № 140. ხაზს ჩვენ ვუსვამთ). ნეტავი რას ფეიქრობდნენ კომისია და გამგებობა, როცა ამ სიტყვებს სწერდნენ! როგორ გვმით თქვენ შრო-მისა და კაპიტლის შორის აბრებილი ბრძო-ლა? მოთხოვნების წამოყენება, გავი-ცვები, ბოიკოტი და სხვა—არის თუ არა ბრძოლა მუშებსა და კაპიტლისტებს შორის? და თუ არის, ჰქონდა თუ არა ადგილი ვაფიცვის და ბოიკოს „კახე-თის“ საზოგადოებასა და მისს მუშებს შორის, ან შეიძლება ბრძოლას მუშებსა და მრეწველთა შორის რუსეთ-იარისის დამავით მხოლოდ თოფ-ზარბანტების ქეპ-ქხილში და სისხლის ნიავებში ბე-დავო? თუმცა მართალია ისიც, რომ კა-პიტლისტები ბშოლად აყენებენ მუშების სისხლის ნიავ-ღვარს, მაგრამ უფრო აქულ-ტურულად ვიდრე ბრძოლის მე-ზე, თხარისთავით არ მოუთხოვნიათო სწერთ თქვენ. დიას ოხოვნით არ მოუმართინათ, რადგან თხოვნის და მუდარას ამ ადგილი არა აქვს, მუშები მხოლოდ მოთხოვნი-ლებებს უყენებენ თავიანთ ხაზინებს, და ეს იმ ბრძოლის გამოცხადებაა, რომელ-საც თქვენ დ-ინების ნიშნად ბრძენებში სვამთ... ჩვენ ჩვენი სურვილით მივეცი-თ უფლებები მუშებსაო, წინა შეურყე-ვლად ამბობთ თქვენ. საქმის არ მკორე რომ არ დაპაროს თქვენა მტკილობა სიტყვებმა, ჩვენ უნდა აღვნიშნათ მოკ-ლეე თქვენსა და ჩვენს, მუშებს, შორის დამოკიდებულება განწყობილების დამახსიათებელი ამბები:

1905 წლის იანვარში ჩვენ მოთხო-ვილებები—გვა საათის სამუშაო დღე და სამუშაო ქირის მოშორება—წარმოგვიდ-ინეთ (უპაცრავად, თუ მულ მოდრეკო არა გოხოვეთ), მაგრამ თქვენ, მიუხედა-ვით თქვენს გულკეთილობისა, არ და-

აკმაყოფილებთ. რამდენიმე თვის შემ-დეგ ისევ იმავე მოთხოვნების წამო-ყენებით ერთი ღღს ფაფიცვით მოკ-ვით კიდევ მუშების მიღება—დათხო-ვის უფლების დამატებით. წინა, რა-დღესაც მუშები დილიდან საღამომდის მუშაობდნენ (12—15 საათს) და 10—14 მანეთამდის იღებდნენ თვეში, საღ იყო მაზინ თქვენი სურვილი და „ნება“ თქვე-ნი ნაქები „სურვილი“ და „ნება“ ვერ შეურყვინდა დიდხანს ჩვენ მიერ ბრძოლით (გავიკეთ, ბატონებო!) მოპოვებულ უფ-ლებას (მუშების მიღება-დათხოვრა) და ერთის ამხანაგის ჩვენდა დაუთხოვანად დახოვნილ მოზრდობით თქვენი „ეთი-ლის სურვილის“ წინააღმდეგ მოკრებულ უფლებების უკან წაღება. ამას მოკრევა ცნობილი 1905 წ. დღი ვაფიცვა და ბოიკოტი, რაც ჩვენ ნახევარს ვაგრ-ბოლად, და რაც ჩვენ სრული გამოკრე-ველით დასრულდა, და ამის შემდეგ სწერთ: „ჩვენი სურვილით და ნე-ბით მივეციეთ მუშებს უფლებები“—ო! ამას ლაპარაკობენ იმ საზოგადო-ების წინაშე, რომლებიც ბოიკოტი სამაგალითო თანაგრძობით ჩაატარა და თქვენი ღვინის სმაზე ხელი აღო მანამ-დე, სანამ არ დაკმაყოფილებო მუშების სამაგილიანი მოთხოვნები.

რაც შეგებდა კე-დოლ ჩემდამი მამარ-თულ სიტყვებს: „ჯამაგროს თვის დრო-ზე იღებდა და სარდაშა ავორობა არ ჩიხედავდიო“—ამაზე უნდა მოგახსენოთ, რომ ვადმყოფობის დროს არ მუშაობა და ჯამაგროს მდებარე დიხავ რომ ბრძ-ლით შეძენილი უფლება და ამ უფლ-ობით ალტერნატივა ყველა ცოტად მარ-ე შეგებდნენ მუშა. თუ ჩიხე კე-დოლ ჩემს წინააღმდეგ გეძინათ, ყველა მუ-შებზე რატომ მოიტანეთ იერიში? დას-სრულ უნდა აღვნიშნო კიდევ ერთი სა-ყალბე. ვითომ მუშებს თორმეტ-თორმე-ტ ბოთლი ღვინო დავატყენითო. კი არ დავტყენით, გამოჩენეს იმ პარა-ბობით, რომ თუ არ ერგებოდათ, შემდეგ ჯამაგროში გამოვიტყენათ.

თან, ერთმა თქვენმა ამხანაგმა ჯიბე-დას საათი ამომათხოვა. ბელადმა უკანასკ-ნი თქვენი სარკარო უსადრედლობა; ჩემი ამა-ნაგები ამისთანა სსმინს არ მისიფენო. ღვინის ორ სასურველს ქვეყნებში მარ-ე მუშების ნაგები და წინააღმდეგ მრეწვე-ლს წასვლას წინააღმდეგ დასწრებას მუ-შო მოსამსახურებებსა და მატროსებს სა-სამა მანეთი. ამის შემდეგ ნაგებოთ ვა-დენენ ნაპარსისაქენ. სიფეხში აუშუ შე-ვლის ბაიკალი, რომელიც ეთიმა ახლოს მომავლმა გეში დინახა და მოეშველა. დასწრეთა სიტყვით მძარ-ცავებს შორის ებრავლები და ქართველ-ბი ერიონენ. ყველანი კვალ-წმინდად გაჭ-ქანენ.

დევნა

(პეტერბურგის დეგებოთა სააგერცხვან) 10 ივლისი რუსეთში.

დამი. დაიხურა გამგებს და აღმართის მატრელების დაპირება, მიწვენი მუშე-ბის მოთხოვნა დასწრება.

წვერებში პარტიულ ნიადავზე მძღველს ერთი მუშა.

სასწავლი. რვინის გზის დეგებში პარ-ტიულ ნიადავზე მძღველს წყინკალი რე-ვი, ტეგია მოწყალებული ადმინდა.

გარონევი. მასწრდ საყრდებ არჩვენ-ბზე აბრებს მუშა. გვეზენ და უდმიენთ.

ვიფნო. მძღველს მძღველებმა დასე რა-დამის ქებაზე ერთა ხაზლი გაჩრებეს, სადავ მათ შეინაღებელი წინააღმდეგე-ბა გავრცელდა. დროს ანარქისტთა რეფლექ-ტების სრულა ასტეხა. პოლიციამ მასხე-დასხე. რაცა პარტიული შემაფლითა, ანარქისტები დაბრძინდა. ხაზლი ადამა-ჩინეს ვეშტენაზე ყუმბარა, 6 პრავივი, არადავალული ღირებარტურა და მიწერ-დებოდა. მასწრდელ ხაზლი შემაფლით მძღველდ იქნა ერთი ებრაველი ქალე.

ბრესტ-ლითვსკი. პოლიციამ მძღველ-ლეტა შეთავსებით არსდება საგუნებრილ საარჩვენო კომიტეტი. კომიტეტში თითღ-მასწრდნდ ორ ორე დედაკავატი შვეა კო-მიტეტმა ხელი უნდა შეუწყოს უდმიერ-დეგუტატების არჩევს. საარჩვენოდ ემ-სადებთ ებრავლების სახაღხე ჯგუფოგ.

გვევი. საპარლ საყრდებ არჩვენებზე შეტყებდა უდმიერები აბრჩიხეს.

კრასნოარსკი. ახისციდაც ზუთი ვერ-სის მანძილზე, ვეშტის ქალბი დააპ-ტიმრეს ვიადვ მცხობით, რომელიც ყუმ-ბარებს ავეთბდა. ადმინჩინეს 120 წყე-ბა დინპიტე, ახაფეტქებებმა მასალა და ბევრი პასპირტი. უნდობმა განაცხადა, ადუთაქის შვერდნი მომარდინებო ვარდ.

ვარშავა. ადმინჩინეს სამხედრო სარე-ვილითვლი ორგანიზაცია. დაპატიმრეს 18 კავი. ადმინჩინეს დიდი ღირებარტურა.

კიევი. ფერისცვალების მანასტერში, თავის სხვაკში მძღველს მძღველ-მინე-წანი პაიხი.

უცხოეთში.

10 ივლისი.

სეული. არა თუ ვარეს ჟანის სსმინ-არა, რომ თავი დასწრებს აქვეილ მდგომ-არებას, იმანხელი ჟანინ, რომელიც ვარე-შია, ვკრას გახდება. საომში მიიღეს, რომ ჟანის სიფიხისკვანდაც დაიხარონ. მისწრებუ-ნი მხოლოდ იმანხელი ვეშტენ მტრე-ლის თავაღობთ. დასწრენ უნდოვლებს არს-ენიან. ფეიქრობენ, რომ ახანხელი განჩირ-გებულ მდგომარეობაში ჩავარდებიან, რაც ხაზის დადი ნაქლი გაიგებს სეკეში მო-მხდარ ამასეს.

სეული. კორეში საქმი მძღვე მიდის. გე-ნედაც მხოლოდ მომხმარებელს ვადს, ტეგის მუშეველები სასხაის მოვადინიან გაიცე-სონ. იმანხელების მდარე რანხი იფეს მთა-გრამის ორს თოფ-ხანს. რაზმს დავალებუ-ლი აქეს აფეთქოს თოფხანს, უკეთე მ-თი დაცვა შეუძლებელი გახდება. ავიტარ-ობი მიტინებზე ახადეგებულ სიტუების ამბები. ვარეველებს ჟანს 90,000 კაცის სასოფლიო სამხედრო მასალა და ტეგია-წამა-ლი აქეთ. გენერალ ხაყეკავს ჟეკის მხო-ლოდ 2,300 კაცი. შვეკავს იტო წინააღ-მდეგე სეკეში სსმინდრო წყინკი გამოცხა-დებისა. მას არეულობის მოსაწყობად ერთ-ერთ სასოფლებად მიანხის ჟეკავში წასულ კორეის დეპუტაციის სამართავში მიყვება.

ხალციხურაი. გათფინენ ტაურნის გეგობის მუშებში. ისინი სეფეგისის მომ-ატეხის თხოფობენ.

მალნიცი. 8 ივლისს, დღის 5 საათ-ზე, ტაურნის გეგობა გათხრეს.

ტეგია. ბუნების ოქმები, ტოიასკის ნასშირის მადრეგებში, აფეთქება მოხდა. მადრეგებში 471 კაცი მუშაობდა. შამპენ, რომ უმრავლესობა დაიღუპა.

ლევოცია. მრავალის ხაზის თანდასწრე-ბით გასხნა მხოლოდ ქვიშობათა და ბუნე-ბის მუშეველების მე-10 კრება.

რედაქტორ-გამომცემელი

მ. აგლონიშვილი.

